

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/60/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115010238
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1115010238.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného mladistvého C. L., stíhaného pre prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa§ 20 Trestného zákona k§ 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 16.3.2016, č.k. 8T/16/2015-327, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 4. októbra 2016 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku **z r u š u j e** sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k obžalovanému mladistvému C. L..

Podľa§ 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

L. C. L., M.. XX.X.XXXX F. Q., A. Q.
Q., D. XX, E.

podľa§ 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím§ 117 ods. 1, § 37 písm. h), § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 119 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. g) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 16.3.2016, č.k. 8T/16/2015-327, bol obžalovaný mladistvý C. L. (v spoločnom konaní s obžalovanými U. B., J. An R. a mladistvým T. D.) uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva spolupáchatelstvom podľa§ 20 Trestného zákona ("Tr.zák.") k § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák. v jednočinnom súbahu s prečinom ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. k § 156 ods. 1 Tr.zák. na skutkovom základe, že

dňa 3.11.2013 v čase približne okolo 02.00 hod. v Q. na F. ulici pred podnikom I. bezdôvodne fyzicky napadli poškodených B. B. a P. P. a to takým spôsobom, že po tom ako poškodený B. zapískal na obžalovaného B. prechádzajúceho cez cestu v zmysle, aby si dával pozor a nezrazilo ho vozidlo, obžalovaný ml. D. pristúpil k nemu so slovami "čo pískaš na môjho kamaráta?" a udel ho pästou

do tváre, na čo sa medzi nich postavil poškodený P., ktorého jeden z obžalovaných päšťou do tváre zrazil k zemi, vzápätí k nim pristúpili ďalší obžalovaní, ktorí P. začali biť a kopať, vzápätí obžalovaný B. pristúpil zozadu k poškodenému B. a začal ho kopať do chrbta, poškodený B. v podpore si chránil hlavu a oboch poškodených všetci obžalovaní ako i ďalší nestotožnení páchatelia spoločne bili, najmä kopali do celého tela a keď sa poškodenému B. podarilo odísť z miesta činu preč, bili obžalovaní naďalej poškodeného P., ktorému sa podarilo vstať a pokúsil sa utiecť, no obžalovaní ho opätovne strhli na zem a ďalej ho kopali do celého tela a hlavy a obžalovaný B. sa rozbehol a z celej sily ho kopol do chrbta, v dôsledku čoho mu podľa znaleckého posudku U.. L.. U. C., K.. obžalovaní spôsobili tieto zranenia: mnohopočetné pohmoždeniny hlavy s opuchom a podliatinami na nose a v okolí oka vľavo, mnohopočetné pohmoždeniny hrudníka, hlavne v oblasti chrbta s pohmoždením svalstva, s napätím a vykrivením hrudnej chrbtice, mnohopočetné pohmoždeniny na horných a dolných končatinách, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrovanie a objektívne potrebnú dĺžku liečenia 8 až 10 dní, pričom počas cca 10 dní bol obmedzený v obvyklom spôsobe života v dôsledku bolesti zo zranení a poškodenému B. B. boli spôsobené drobné povrchové zranenia, ktoré si nevyžiadali lekárske ošetrovanie ani liečenie.

Za to bol obžalovanému mladistvému C. L. uložený podľa § 364 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 117 ods. 1, § 38 ods. 2 a ods. 4, § 37 písm. h), § 110 ods. 2 a § 41 ods. 1 Tr.zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorého výkon bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák. a § 119 ods. 1 Tr.zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu 24 mesiacov. Zároveň boli obžalovanému uložené podľa § 51 ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. g) Tr.zák. s poukazom na § 50 ods. 2 a § 94 ods. 2 Tr.zák. obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Proti rozsudku podal odvolanie v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku ("Tr.por.") obžalovaný priamo do zápisnice na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku.

Spis bol predložený prvostupňovým súdom na rozhodnutie o odvolaní tunajšiemu súdu dňa 25.5.2016. Po jeho doručení tunajší súd zistil, že odvolanie podané mladistvým obžalovaným nebolo zdôvodnené, a tak vyzval jeho obhajkyňu T.. J. K. na zdôvodnenie odvolania a po jeho doručení bolo tunajším súdom zaslané na vyjadrenie ostatným stranám v zmysle § 314 Tr.por. Zároveň bola vyžiadaná od orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately (Úrad práce sociálnych vecí a rodiny v Bratislave) podľa § 327 Tr.por. aktuálna správa ohľadom zisťovania pomerov mladistvého obžalovaného, ktorá bola doručená odvolaciemu súdu dňa 26.8.2016.

Obhajkyňa obžalovaného T.. J. K. -v písomných dôvodoch odvolania doručených na odvolací súd dňa 17.6.2016 uviedla, že odvolanie smeruje voči všetkým výrokom napadnutého rozsudku s tým, že navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a obžalovaného v celom rozsahu spod obžaloby oslobodil. Obžalovaný je nevinný, skutku sa nedopustil a jeho vina nebola preukázaná bez akýchkoľvek pochyb. Obžalovaný od počiatku trestného stíhania uvádzal, že sa skutku nedopustil, a to nielen počas celého prípravného konania, ale aj na hlavnom pojednávaní. Vo veci bolo vykonané dokazovanie tak výsluchom spoluobžalovaných, poškodených a svedkov, ako aj záznamom z kamery. Obaja poškodení B. B. a P. P. v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní uviedli, že boli pod vplyvom alkoholu a k osobe obžalovaného nič neuviedli. Spoluobžalovaný U. B. obžalovaného na kamerovom zázname neopoznal. Spoluobžalovaný J. An R. vypovedal na hlavnom pojednávaní rozdielne od vykonanej konfrontácie z prípravného konania a ako jediný zo všetkých spoluobžalovaných, poškodených a svedkov obžalovaného mal opoznať na kamerovom zázname, ktorý je mimochodom veľmi zlej kvality. G. tieto skutočnosti výraznou mierou spochybňujú hodnovernosť jeho výpovede. Spoluobžalovaný T. D. vypovedal iba to, že obžalovaný sa mal s poškodeným iba naťahovať. Z celého radu svedkov, ktorí boli prítomní pri incidente - B. U., L. B., B. Q., A. B. a L. E., obžalovaného nik nevidel, že by sa dopustil konania, ktoré je mu kladené za vinu. I. B. Q. uviedol, že obžalovaného videl ako muža na zemi mal udrieť päšťou do hlavy a taktiež uviedol, že bol značne pod vplyvom alkoholu. Obžalovaný nepoprel, že bol prítomný pri incidente, avšak nikoho fyzicky nenapadol. Poškodený ho chytil za mikinu, obžalovaný ho chcel odstrániť a nechtiac dal facku tam stojacemu dievčaťu. Osoba, ktorá je pod vplyvom alkoholu a vníma takúto skutočnosť pri tom, ako nastal fyzický konflikt medzi viacerými osobami, môže túto skutočnosť vyhodnotiť tak, že aj obžalovaný sa zapojil do bitky, čo však pravdou nebolo. Vina obžalovanému má byť preukázaná bez akýchkoľvek pochyb, čo sa v prípade obžalovaného nestalo.

K podanému odvolaniu sa vyjadril prokurátor v písomnom podaní doručenom na odvolací súd dňa 7.7.2016 s tým, že napadnuté rozhodnutie považuje za správne, zákonné a dôvodné, stotožňuje sa s ním a navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Skutočnosti uvádzané obžalovaným považuje len za jeho obranu a naopak účasť obžalovaného na žalovanom skutku považuje za preukázanú bez dôvodných pochybností a skutkový stav za ustálený v súlade s § 2 ods. 1 O Tr.por. Obžalovaný C. L. je usvedčovaný spoluobžalovanými B. a An R., tiež svedok Q. potvrdil účasť obžalovaného L., ktorý udrel poškodeného päšťou do tváre ako ležal na zemi. To, že spoluobžalovaný ml. D. a ostatní svedkovia nepotvrdili, ale ani nevylúčili účasť obžalovaného L., nie je dôkaz o nevine. Obžalovaný C. L. sám seba opoznal na kamerovom zázname a rozporoval, že nie je jednoznačne vidieť ako bije poškodeného. Z kamerového záznamu je možné ustáliť fyzickú účasť obžalovaného C. L. na žalovanom skutku. Dokonca priamo v dôvodoch odvolania obžalovaný uvádza, že "iba Q. mal uviesť, že ho videl, ako mal muža na zemi udrieť päšťou do hlavy" a túto skutočnosť žiadnym spôsobom nerozporuje. Tiež uvádza, že ho mal poškodený chytiť za mikinu, on ho chcel odstrčiť a nechtiac dal facku tam stojacemu dievčaťu, čo opäť len potvrdzuje, že bol účastný celého incidentu.

Prokurátorka na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť pre správnosť výrokov napadnutého rozsudku vo vzťahu k obžalovanému.

Zákonná zástupkyňa obžalovaného sa na verejnom zasadnutí nevyjadrila.

Zástupkyňa úradu, práce, sociálnych vecí a rodiny na verejnom zasadnutí uviedla, že sa pridrižiava správy, ktorú vypracovali a predložili na požiadanie súdu.

Obhajkyňa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že trvá na tom, že vina obžalovanému nebola preukázaná. Čo sa týka svedectva resp. vyjadrenia osoby, ktorá bola v čase skutku pod vplyvom alkoholu a tvrdí, že obžalovaný niekoho udrel, takéto vyjadrenie od človeka, ktorý nie je v triezvom stave, môže byť vnímané rôzne, nakoľko on sám nemusí dostatočne presne posúdiť a vyhodnotiť situáciu a akýkoľvek fyzický kontakt s inou osobou môže byť vnímaný aj nesprávne ako nejaký útok, napadnutie. V celom rozsahu trvá na podanom odvolaní a navrhuje mu vyhovieť. Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa necíti vinný.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj, ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 94 ods. 1 Tr.zák. osoba, ktorá v čase spáchania trestného činu dovŕšila štrnásť rok a neprekročila osemnásť rok svojho veku, sa považuje za mladistvú.

Podľa § 97 ods. 1 Tr.zák. účelom trestu u mladistvého je predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávnych činov a primerane chrániť aj spoločnosť; uložený trest má súčasne viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia.

Podľa § 97 ods. 3 Tr.zák. pri ukladaní trestu, ochranného opatrenia alebo výchovného opatrenia treba prihliadať na osobnosť mladistvého, jeho vek, rozumovú a mravnú vyspelosť, zdravotný stav, na jeho osobné, rodinné a sociálne pomery, pričom musia byť primerané povahe a závažnosti spáchaného činu a majú viesť k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia tak, aby predchádzali protiprávnym činom.

Podľa § 38 ods. 2 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu alebo výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. kk prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 Tr.zák. zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Podľa § 41 ods. I Tr.zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 49 ods. I písm. a) Tr.zák. súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 50 ods. 2 Tr.zák. v rámci povolenia podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody môže súd páchatel'ovi uložiť aj primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, ktorých kontrolu vykonáva probačný a mediálny úradník; spravidla mu uloží, aby podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom. Ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu, môže súd nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

Podľa § 117 ods. I Tr.zák. trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone sa u mladistvých znižujú na polovicu; horná hranica zníženej trestnej sadzby nesmie prevyšovať sedem rokov a dolná hranica zníženej trestnej sadzby dva roky.

Podľa § 119 ods. I Tr.zák. ak súd mladistvému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odloží na skúšobnú dobu alebo mu trest odňatia slobody podmiennečne odloží na skúšobnú dobu s probačným dohľadom, zároveň určí skúšobnú dobu na jeden rok až tri roky. Mladistvý je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu.

Podľa § 156 ods. I Tr.zák. kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 364 ods. I písm. a) Tr.zák. kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Odvolačný súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. I Tr.por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por., pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním len obžalovaným, a to voči výroku o vine, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku v celom rozsahu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné z pohľadu namietaného výroku, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu, pričom však trest uložený prvostupňovým súdom bol vyhodnotený odvolacím súdom za neprimeraný.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že mladistvému obžalovanému, obhajcoví, zákonnému zástupcovi, orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately a poškodeným bola riadne doručená obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov, pričom spolu s prokurátorom boli aj riadne predvolaní resp. upovedomení o termíne hlavného pojednávania potom, čo obžalovaný a prokurátor podali odpor voči trestnému rozkazu. Hlavné pojednávanie bolo vykonané v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby prokurátorom obžalovaný C. L. po príslušnom poučení vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr.por., že je nevinný. Následne obžalovaný vo výpovedi poprel spáchanie skutku s tým, že celý incident začal tak, že spoluobžalovaný B. bol opitý na zemi a poškodený na neho zapískal s tým, že tento k nemu prišiel a následne prišiel k nim spoluobžalovaný D., ktorý ich chcel rozdeliť a potom začala mela. Prišiel aj svedok E., ktorý ich chcel tiež rozdeliť s tým, že poškodený obžalovaného chytil za mikinu, niečo mu začal hovoriť, obžalovaný ho chcel odstrčiť a nechtiac tak dal facku tam stojacemu dievčaťu, ktoré nepoznal. Následne vyšiel z podniku svedok Q., ktorý obžalovaného oddelil od poškodeného. Obžalovaný na zemi nikoho nekopal ani nebil okrem spomínanej dievčiny, ktorej sa ospravedlnil. Následne prišiel niekto na Q. a zobral jedného z poškodených preč. Obžalovaný sa do incidentu nijak nezapájal, iba sa prizeral.

Na hlavnom pojednávaní boli vypočutí aj ostatní spoluobžalovaní U. B., J. An R. a T. D., poškodení B. B. a P. P. a svedkovia B. U., B. Q., L. B. a B. Q., so súhlasom strán boli z prípravného konanie prečítané výpovede svedkov A. B. a L. E., ako aj znalecký posudok z odvetvia chirurgie a traumatológie, bol prehratý kamerový záznam týkajúci sa skutku a boli prečítané dotknuté listinné dôkazy vzťahujúce sa k prejednávanej veci. Po takto vykonanom dokazovaní strany nemali návrhy na doplnenie dokazovania a po záverečných rečiach a poslednom slove bol vyhlásený rozsudok v znení uvedenom na začiatku tohto odôvodnenia.

Odvolací súd po posúdení prejednávanej veci uvádza nasledujúce skutočnosti.

I.K výroku, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania trestnej činnosti.

Odvolací súd má v súlade s napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu za to, že vykonaným dokazovaním na prvostupňovom súde bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané spáchanie skutku obžalovaným C. L., ktorého konanie zároveň napĺňa všetky zákonné znaky trestných činov uvedených v napadnutom rozsudku.

Z vykonaných dôkazov je aj podľa odvolacieho súdu zrejmé, že obžalovaný mladistvý C. L. spoločným úmyselným konaním so spoluobžalovanými U. B., J. An R. a mladistvým T. D. fyzicky na mieste verejnosti prístupnom napadli poškodených B. B. a P. P., ktorému spôsobili zranenia uvedené vo vymedzení skutku v napadnutom rozsudku, ktoré zakladajú zákonné znaky ublíženia na zdraví, keďže zranenia poškodeného si vyžiadali liečbu v trvaní 8 až 10 dní a práceneschopnosť 10 dní, počas ktorých bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného (zranenia boli podľa záverov znaleckého posudku bolestivé a vyžadovali si kľud na lôžku).

Výpoveď obžalovaného, že do napadnutia a následnej bitky poškodených sa nezapájal, je vyvrátená výpoveďami spoluobžalovaných U. B. a J. An R., ktorí pri výpovediach v prípravnom konaní dňa 13.2.2014 a 12.3.2014 (ktoré boli na hlavnom pojednávaní prečítané) uviedli, že obžalovaný L. poškodeného na zemi kopal a ďalej svedok B. Q. pri výpovedi v prípravnom konaní dňa 2.1.2015 (ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní) uviedol, že obžalovaný L. poškodeného na zemi udrel pästou do hlavy a keď tam dobehli ostatní, začali sa biť.

Z kamerového záznamu, ktorý bol prehratý na hlavnom pojednávaní a ku ktorému sa obžalovaný L. na hlavnom pojednávaní vyjadril, že sa na ňom nachádza ako osoba v tmavej bunde so svetlým golierom (teda je nepodstatné, že ho na kamerovom zázname nespoznal iný spoluobžalovaný), spoluobžalovaný An R. uviedol, že obžalovaný L. kope do poškodeného.

Už len pre úplnosť treba uviesť, hoci na tieto dôkazy odvolací súd nemohol prihliadať, keďže neboli na hlavnom pojednávaní vykonané, že aj svedok L. B. vo výpovedi v prípravnom konaní dňa 2.1.2015 výslovne uviedol, že videl ako obžalovaný L. udrel poškodeného pästou do tváre a pri vzhliadnutí

kamerového záznamu uviedol, že obžalovaný L. bije poškodeného a dokonca samotný obžalovaný L. pri konfrontácii v prípravnom konaní jednak so spoluobžalovaným U. B. dňa 16.12.2014, jednak so spoluobžalovaným J. An R. dňa 17.12.2014 uviedol, že poškodenému dal facku, keď bol na zemi.

V tejto súvislosti boli za nedôvodné vyhodnotené odvolacie námietky obžalovaného poukazujúce, že spoluobžalovaný D. vypovedal, že obžalovaný L. sa s poškodeným iba naťahoval a že ďalší svedkovia neuvádzali, že by sa obžalovaný L. dopustil predmetného konania, keďže vina obžalovaného bola dostatočne preukázaná ďalšími vykonanými dôkazmi vyššie uvedenými, pričom vzhľadom na charakter skutku, kde do bitky boli zapojené viaceré osoby, nemuseli ďalšie osoby postrehnúť zapojenie jednej z osôb (v tomto prípade obžalovaného L.) do bitky. Pritom len samotná skutočnosť, že osoby mali byť pod vplyvom alkoholu, neznamena, že nemohli vnímať celú vzniknutú situáciu a osoby na nej zúčastnené. K odvolacej námietke, že spoluobžalovaný An R. mal v prípravnom konaní pri konfrontácii s obžalovaným L. inak vypovedať, odvolací súd uvádza, že spoluobžalovaný An Due výslovne na hlavnom pojednávaní uviedol pri svojej výpovedi aj pri prehratí kamerového záznamu, že obžalovaný L. poškodeného bil a že kopal do neho s tým, že k svojej výpovedi pri konfrontácii s obžalovaným L. v prípravnom konaní uviedol, že na súde hovorí pravdu.

II. K výroku o treste.

Prvostupňovým súdom bol obžalovanému uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s prísnejšou skúšobnou dobou 24 mesiacov. Odvolací súd má za to, že takto uložený trest je neprimeraný, čo zakladalo dôvod zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písmo) Tr.por., čo vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Pre ukládanie trestu platia v prípade mladistvého zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 97. Účelom trestu u mladistvého je podľa § 97 ods. 1 Tr.zák. predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávnych činov a primerane chrániť aj spoločnosť; uložený trest má súčasne viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia.

Podľa § 97 ods. 3 Tr.zák. pri ukladaní trestu treba prihliadať na osobnosť mladistvého, jeho vek, rozumovú a mravnú vyspelosť, zdravotný stav, na jeho osobné, rodinné a sociálne pomery, pričom musia byť primerané povahe a závažnosti spáchaného činu a majú viesť k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia tak, aby predchádzali protiprávnym činom.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a 6 Tr.zák. páchateľovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy tresty možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr.zák. a trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. sú úmyselnými trestnými činmi, za ktoré Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov (zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody v § 364 ods. 1 Tr.zák. je 0 až 3 roky a v § 156 ods. 1 Tr.zák. je 6 mesiacov až 2 roky), t.j. ide o prečiny (§ 10 ods. 1 písm. b/ Tr.zák.). Teda v prípade spáchania uvedených trestných činov zákonodarca ustanovil s poukazom na už uvedené ustanovenie § 34 ods. 6 Tr.zák., že súd nemusí ukladať trest odňatia slobody, či už vo forme podmieneného odkladu jeho výkonu alebo ako nepodmienený.

V prípade mladistvého obžalovaného je účelom trestu predovšetkým vychovať ho na riadneho občana a uložený trest má súčasne viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia, pričom však zároveň trest musí pôsobiť aj preventívne na predchádzanie trestnej činnosti a chrániť spoločnosť.

K osobe obžalovaného C. L., ktorý bol v čase skutku mladistvým, vyplýva, že doteraz nemá záznam v registri trestov a v registri priestupkov má záznam pre spáchanie priestupku proti majetku dňa 10.3.2015 (krádež v obchode) s uložením blokovkej pokuty. podľa správy zo P.j v Q. (č.l. 170) obžalovaný sústavne porušoval školský poriadok, mal neospravedlnené absencie v škole a mal zníženú známku zo správania, jeho správanie bolo nevypočítateľné a mal sklony k agresivite. Z aktuálnej správy H. práce sociálnych vecí a rodiny Q. zo dňa 25.8.2016 vyplýva, že obžalovaný je v súčasnosti študentom P. odbornej školy v Q., odboru pracovník marketingu, pričom mal mať reparát zo slovenčiny, kde však zmeškal termín skúšky (predtým študoval na P. odbornej škole chemickej, z ktorej bol vylúčený resp. umožnili mu prestup na školu, ktorej je aktuálne študentom).

Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný mladistvý vzhľadom na spáchanie úmyselnej trestnej činnosti, jeho správanie v škole a plnenie resp. neplnenie si školských povinností s poukazom, že po skutku došlo z jeho strany aj k porušeniu zákona o priestupkoch spáchaním drobnej krádeže v obchode, by mal byť po určitý, aspoň minimálny čas v dohľade súdu, aby bolo možné posúdiť, či prejednávany skutok a spáchanie úmyselnej trestnej činnosti bolo v jeho prípade vybočením z riadneho vedenia života alebo prevládne v jeho správaní protiprávne konanie. U. je odvolací súd toho názoru, že obžalovanému bolo z pohľadu účelu trestu potrebné uložiť trest odňatia slobody, ktorý bol však podmiennečne odložený, keďže vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje (resp. navštevuje školu), a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Z pohľadu výmery trestu bola prvostupňovým súdom správne zistená u obžalovaného jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr.zák. (spáchanie viac trestných činov, keďže došlo k súbehu spáchania dvoch trestných činov), pričom nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, a to ani okolnosť, že by obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Odvolací súd sa plne stotožňuje s odôvodnením uvedeným v napadnutom rozsudku ohľadom nepriznania tejto poľahčujúcej okolnosti bez toho, aby ho opakoval.

Keďže u obžalovaného prevažovali priťažujúce okolnosti, podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. spôsobom ustanoveným v § 38 ods. 8 Tr.zák. sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby u najprísnejšieho z posudzovaných trestných činov (prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr.zák. so zákonom ustanovenou trestnou sadzbou trestu odňatia slobody O až 3 roky, ktorá sa u mladistvých v zmysle § 117 ods. 1 Tr.zák. znižuje na polovicu t. j. na O až 18 mesiacov), zvyšuje o jednu tretinu z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby a trest odňatia slobody bol obžalovanému ukladaný v upravenej trestnej sadzbe 6 mesiacov až 18 mesiacov. Vzhľadom ku skutočnosti, že obžalovaný je doteraz súdom netrestanou osobou, bol odvolacím súdom uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov s určením skúšobnej doby taktiež na dolnej hranici v trvaní 1 roka, ktorá je dostatočná na posúdenie, či u obžalovaného v správaní prevládnu protispoločenské tendencie alebo naopak, bude viesť riadny život. Trest odňatia slobody bol pritom uložený ako úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Tr.zák., keďže boli obžalovaným spáchané jedným skutkom dva trestné činy.

Obžalovanému boli na posilnenie účelu trestu uložené v súlade s napadnutým rozsudkom aj primerané obmedzenia a povinnosti smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, a to obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným

úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Obžalovaný sa upozorňuje, aby počas skúšobnej doby viedol riadny život a rešpektoval uložené obmedzenia resp. povinnosti. V opačnom prípade podľa Trestného zákona súd rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že sa vykoná uložený trest odňatia slobody, ktorý bol podmiennečne odložený.

Odvolací súd má za to, že takto uložený druh trestu v uvedenej výmere zodpovedá závažnosti spáchaných trestných činov, okolnostiam prípadu a osobe obžalovaného a uložený trest je zákonný,

spravodlivý, primeraný a v celom rozsahu zodpovedajúci účelu trestu ustanoveného Trestným zákonom.

Na záver zhrnutím odvolací súd konštatuje, že pochybenia prvostupňového súdu pri ukladaní trestu obžalovaného mladistvého C. L. mali za následok zrušenie výroku o treste a spôsobe jeho výkonu napadnutého rozsudku a rozhodnutie o tom rozsudkom odvolacím súdom, keďže nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu správne zisteného v napadnutom rozsudku resp. doplneného dokazovaním pred odvolacím súdom. V ostatných výrokoch zostal napadnutý rozsudok nedotknutý.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.